

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΚΩΔ. 4470 - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 105 - ΙΟΥΛ ΙΟΣ 2008 - ΤΙΜΗ 0,07€

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ενημέρωση

«Αδιάφθορον το πολύ»

T

«ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» 20-7-2008

α θλιβερά συμπτώματα της παρακμής του δημοσίου βίου και τα έλκη της διαπλοκής είναι πλέον ορατά δια γυμνού οφθαλμού. Σήψη και διαφθορά εκπέμπουν δυσωδία και δηλητηριάζουν την καθημερινότητα των πολιτών. Η ακάθεκτη διάβρωση του πολιτικού συστήματος συμπίπτει με την επικυριαρχία του παγκοσμιοποιημένου φιλελευθερισμού τις δυο τελευταίες δεκαετίες. Νεοφιλελευθερισμός και μεταωτερικότητα έσυραν σε μετάλλαξη και τα κεντροαριστερά κόμματα της Δύσης και δημιούργησαν ένα

δίδυμο εναλλασσόμενης (κεντροδεξιό-κεντροαριστερά) πλην ταυτόσημης εξουσίας. Αλλού και εδώ. Η ραγδαία απορρύθμιση

και διεθνοποίηση των οικονομικών δραστηριοτήτων έθεσε σε δοκιμασία το κοινωνικό πρότυπο κράτους πρόνοιας που αποτέλεσε την μεταπολεμική κατάκτηση των δημοκρατικών αγώνων των λαών.

Οι τα πολλά έχοντες και κατέχοντες πολλαπλασιάζονται, όπως και το «έχει» τους. Αυτοί είναι η αγορά.

Η πολιτική απωθείται και υποτάσσεται στην αγορά. Αυτή διαθέτει τα νέα πανίσχυρα εργαλεία, τα μεγάλα ηλεκτρονικά ΜΜΕ που με τις υπερσύγ-

χρονες τεχνικές πειθούς κατασκευάζουν συνειδήσεις δηλαδή εκλογικό σώμα, και πολιτικά είδωλα. Στην κοινωνία του φαίνεσθαι, όπως έχει μετεξελιχθεί η κοινωνία μας, υπάρχει όποιος φαίνεται. (στο γυαλί!). Για να «φανεί» δαπάνη τα μαλλιοκέφαλα του. Ξοδεύει πολλαπλάσια από αυτά που θα εισπράξει. Τα μεγέθη δείχνουν ότι ολοένα και λιγότεροι πολιτικοί μπορούν να καλύψουν τις δαπάνες εξ' ιδίων ή με τις φιλότιμες προσφορές ανιδιοτελών φίλων. Ολοένα και περισσότεροι ενδίδουν στα επιχειρηματικά συμφέροντα. Αυτή είναι η νέα τάξη πολιτικών, στενά συνδεδεμένων με την επιχειρηματική ολιγαρχία. Εξυπακούεται πως, ό,τι ισχύει για τα άτομα, ισχύει πρωτίστως για τα κόμματα. Τα πανίσχυρα διευθυντικά στελέχη των μεγάλων εταιρειών χειραγωγούν τις αποφάσεις «μιας πολιτικής τάξης κυνικής, ανήθικης, και αποκομμένης από τον λαό και το δημόσιο έλεγχο» στην εύστοχη έκφραση του Κόλιν Κράουτς.

Η σχέση των κομμάτων (τουλάχιστον αυτών της εξουσίας) με τις εταιρείες είναι σχέση συναλλαγής. Καμία επιχείρηση δεν μοιράζει τα λεφτά της αφιλοκερδώς. Και αν μία επιχείρηση απεκαλύφθη, γιατί οι άλλες είναι λιγότερο ευφείς και περισσότερο τίμιες και δεν χρησιμοποίησαν τη μέθοδο κρηματισμού; Στο θερμοκήπιο αυτής της σχέσης θάλπεται η διαφθορά. Κόμματα και

άτομα έχουν καταστεί όμηροι μεγαλοεπιχειρηματικών συμφερόντων.

Διανύουμε μία φάση εντροπίας της δημοκρατίας τη μεταδημοκρατία.

Οι σημερινές κομματικές ελίτ δεν πρόκειται να προχωρήσουν, παρεκτός θαύματος, σε ρήξη με τα συμφέροντα. Είναι εξαρτήματα ανταποδοτικών μηχανισμών. Το σκάνδαλο βρίσκει τον ελληνικό λαό σε αδράνεια και παθητικοποίηση. Αν βγει ολόκληρο στο φως με τα ονοματεπώνυμα του πολιτικού μας πανθέου που απήλαυσαν τις υψηλές κορνήγες, τότε θα υπάρξουν και απρόβλεπτες εναντιώσεις της «βάσης». Πέρα από τα «κλασικά» δημόσια έργα και υπηρεσίες οι ιδιωτικοποιήσεις είναι τα ερεθιστικά φιλέτα που συγκινούν την επιχειρηματικότητα. Η διεκδίκησή τους κάνει ακόμη στενότερη την σχέση πολιτικής – αγοράς. Ο αδρανοποιημένος λαός εθίζεται στη θέα της ανομίας και την θεωρεί συμβατή και αυτονόητη. Ταυτόχρονα απωθείται στην ιδιωτεύση. Αλλά επειδή «ούτι συλλέγουσιν από ακανθών σταφυλήν και από τριβόλων σύκα» τη λύση μπορεί να δώσει μόνον αφυπνιζόμενος ο λαός.

Ο λαός κατ' Αριστοτέλην «κρίνει άμεινον πολλά, η εἰς οσπισούν», κρίνει σωστότερα παρά ένας οιοσδήποτε. Καθώς «αδιάφθορον το πολύ», δύσκολο το μέγα πλήθος να διαφθαρεί.

Νίκος Γκάτσος

Του Προέδρου Δημοκρατικής Αναγέννησης Στέλιου Παπαθεμελή

Για να σωθεί η Ελλάδα στους καιρούς τους ύστατους
Βρέστε κάπου έναν Καιάδα και γκρεμοτσάκιστε τους

Νίκος Γκάτσος

Γη, βγάλε από τα σωθικά σου
ένα μέρος από τους νεκρούς μας
της Σπάρτης
Από τους τριακόσιους μόνο
τρεις δώρισέ μας
για να κάνουμε νέες Θερμοπύλες

Λόρδος Βύρων

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Δημοκρατική Αναγέννηση, καλεί όλους τους νέους και τις νέες να προχωρήσουν στη δημιουργία brogspot, ή facebook ή myspace στο διαδίκτυο (internet), έτσι ώστε να ανοιχτεί ένας ευρύτατος διάλογος τόσο για τα εθνικά όσο και για τα κοινωνικά, πολιτικά, οικονομικά και περιβαλλοντικά ζητήματα που απασχολούν την ελληνική κοινωνία.

Η προπαγάνδα που έχει αναπτυχθεί στο διαδίκτυο από διάφορες γειτονικές χώρες εναντίον της χώρας μας, είναι ασφυκτική. Ωρίμασε η ώρα η ελληνική νεολαία, να πάρει την υπόθεση της ενημέρωσης στα χέρια της και να προχωρήσει μαζικά στον σύγχρονο αυτό τρόπο επικοινωνίας και ενημέρωσης μέσω του ιντερνετ.

Το Γραφείο Τύπου της Δημοκρατικής Αναγέννησης, είναι στη διάθεση κάθε νέου που επιθυμεί να ανοίξει προσωπική σελίδα (brogspot, ή facebook ή myspace) για να του παράσχει τις οδηγίες για το άνοιγμα της σελίδας. Με βάση την κεντρική ιστοσελίδα του κόμματος, www.danagennisi.eu, που παρέχει καθημερινή, πολύπλευρη ενημέρωση για όλα τα θέματα που αφορούν στην πατρίδα και τον λαό μας, μπορούμε να απαντούμε συγκροτημένα, σε όλη την μαύρη προπαγάνδα που επιχειρούν να επιβάλλουν εναντίον της πατρίδας μας ξένα κέντρα στο ιντερνέτ.

Επικοινωνήστε τώρα με το Γραφείο Τύπου της Δημοκρατικής Αναγέννησης στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο press@danagennisi.gr, ή με τον εκπρόσωπο Τύπου του κόμματος κ. Σταύρο Βιτάλη, στο τηλ. 2103314314 ή 6979112273 και ζητήστε βοήθεια για να δημιουργήσετε την προσωπική σας σελίδα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

✓ Το διαδικτυακό ραδιόφωνο της Δημοκρατικής Αναγέννησης ξεκίνησε σε πειραματική λειτουργία. Ονομάζεται "Radio NEMESIS" και εκπέμπει στην ιστοσελίδα www.danagennisi.eu

✓ Γράψτε ή τηλεφωνήστε στα Γραφεία μας να ταχυδρομούμε μαζί με το δικό σας τεύχος της Πολιτικής Ενημέρωσης περισσότερα φύλλα για να διανέμετε στο φιλικό σας περιβάλλον.

Τηλέφωνα επικοινωνίας:

Αθήνα 210.3314314

Θεσσαλονίκη 2310.268333

ΓΙΑ ΤΗΝ

«ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ»

Συνδρομές προαιρετικές

20€ ετησίως

Συνδρομές φίλων 50€

Αριθμός τραπεζικού

λογαριασμού:

ΕΘΝΙΚΗ 054/480100-81

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ενημέρωση

Περιοδική έκδοση

Εκδότης:

Μιχάλης Μαυροειδής

διοκτοσία: Μακεδονικός Κοινωνικός

Σύνδεσμος

Ερμού 55

546 23, Θεσσαλονίκη

τηλ.: 2310 268.333

e-mail: stelios@papathemelis.gr

www.omilosdp.gr

info@omilosdp.gr

Υπεύθυνος:

Μιχάλης Μαυροειδής

Σελιδοποίηση, φιλμ, εκτύπωση:

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Εκδοτική Βορείου Ελλάδος

ΔΟΣΙΛΟΓΟΙ, ΕΦΙΑΛΤΕΣ, ΓΕΝΙΤΣΑΡΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ...

Η Δημοκρατική Αναγέννηση ζήτησε από τον πρωθυπουργό να επιστρέψει ως απαράδεκτη την επιστολή Γκρούεφσκυ.

Αλλά αν τόσο πολύ ο Καραμανλής επιθυμούσε να αλληλογραφήσει με τον γενίτσαρο των Σκοπίων ο στρατηγός Δημήτρης ΔΗΜΟΥ ετοίμασε ένα σχέδιο απάντησης το οποίο απέχει βεβαίως παρασάγγες από αυτήν που έστειλε στον ομολόγό του.

«Κύριε Γκρούεφσκυ, σας επιστρέφω την επιστολή σας, ως παντελώς αβάσιμη, ανιστόρητη και επικίνδυνη. Η λεοντή έπεσε και φάνηκε το πραγματικό σας πρόσωπο, που κρυβότανε πίσω από το κατασκευασμένο πρόβλημα του ονόματος. Θέτετε πρωτοφανή θέματα ανύπαρκτης μειονότητας με στόχο την υπονόμευση της σταθερότητας και της ειρήνης στην περιοχή. Ήταν καιρός να αντιληφθεί η διεθνής κοινή γνώμη, και περισσότερο οι χώρες που σας αναγνώρισαν με το συνταγματικό σας όνομα, ποιοι άνομοι και πολιτικά υποκινούμενοι στόχοι εκκρύβοντο πίσω από τις επιδιώξεις καπηλείας του ιστορικού Ελληνικού ονόματος της Μακεδονίας.

Σας βεβαιώνω ότι η Ελλάδα έχει τη δύνα-

μη και το κύρος να διασφαλίσει την ειρήνη και τη σταθερότητα στη περιοχή και σας επισημαίνω κατηγορηματικά ότι θα το πράξει. Ήδη μετά τη αποκάλυψη των πραγματικών σας επιδιώξεων, καθίσταται ολοφάνερο ότι στις συνομιλίες στο ΟΗΕ για το θέμα του ονόματος τις έχετε κυριολεκτικά δολοφονήσει.

Η Ελλάδα με φρόνηση και υπευθυνότητα αποσύρεται από τις συνομιλίες, και ήδη έδωσα εντολή αποχώρησης της ελληνικής αντιπροσωπείας από μια ατέρμονα, ατελέσφορη και τόσο ανειλικρινή εκ μέρους σας διαδικασία. Παράλληλα, θα θέσω το θέμα στις πραγματικές του διαστάσεις, στον ΟΗΕ στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Από σήμερα η Ελλάδα αντιλαμβάνομενη ότι έγινε κατάχρηση και πονηρή εκμετάλλευση της εποικοδομητικής και διαλλακτικής της στάσεως που επέδειξε όλα αυτά τα χρόνια, αλλάζει τακτική, προς κατοχύρωση και διασφάλιση των διεθνών συνθηκών και κανόνων δικαίου που ρυθμίζουν τις σχέσεις μεταξύ των κρατών, τις οποίες εσείς βάνουσα παραβιάσατε με την επιστολή σας αυτή. Προσβάλατε με τρόπο ακαρακτήριστο και

αίτη τον ελληνικό λαό και ολόκληρο το ελληνικό έθνος.

Τα έθνη δεν δημιουργούνται από τη μέρα στην άλλη και προπάντων δεν μπορούν να πατάνε πάνω σε ψέματα και μυθεύματα, υπηρετώντας ιδιοτελείς προσωπικούς στόχους όπως στη δική σας περίπτωση, ούτε και ο σφετερισμός της ιστορίας άλλων εθνών δημιουργεί στερεά υποδομή επιβίωσης στη δοκιμασία του χρόνου. Οδηγείτε το νεοσύστατο κράτος και τον λαό σας στο χάος και την αβεβαιότητα. Η Ελλάδα δεν πρόκειται να ανεχθεί εξαγωγή της ανωμαλίας που σεις παράγετε, στην ευαίσθητη περιοχή μας».

Και ο κ. Δήμου επιλέγει:

Μου πήρε ακριβώς δέκα λεπτά για να συντάξω μια αξιοπρεπή περιεκτική και κάπως περήφανη για το λαό μας επιστολή – απάντηση στον κ. Γκρούεφσκυ. Υπάρχουν πολλοί αποδέκτες στην επιστολή αυτή και κυρίως τα ΗΕ και οι ΗΠΑ.

Διερωτώμαι οι σύμβουλοι του κ. πρωθυπουργού μας τόσες μέρες εγκυμονούσαν μια άκρωμη, άοσημη και με οδηγίες προς ναυπιλλομένους επιστολή.

μήνυμα

✕ *Ανοίχτηκε σελίδα φιλοξενίας. Η «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» φιλοξενεί ευκαρίστως οποιαδήποτε άποψη ενεργών πολιτών που θα ήθελαν να εκφραστούν δημοσίως.*

Αποστείλατε στο

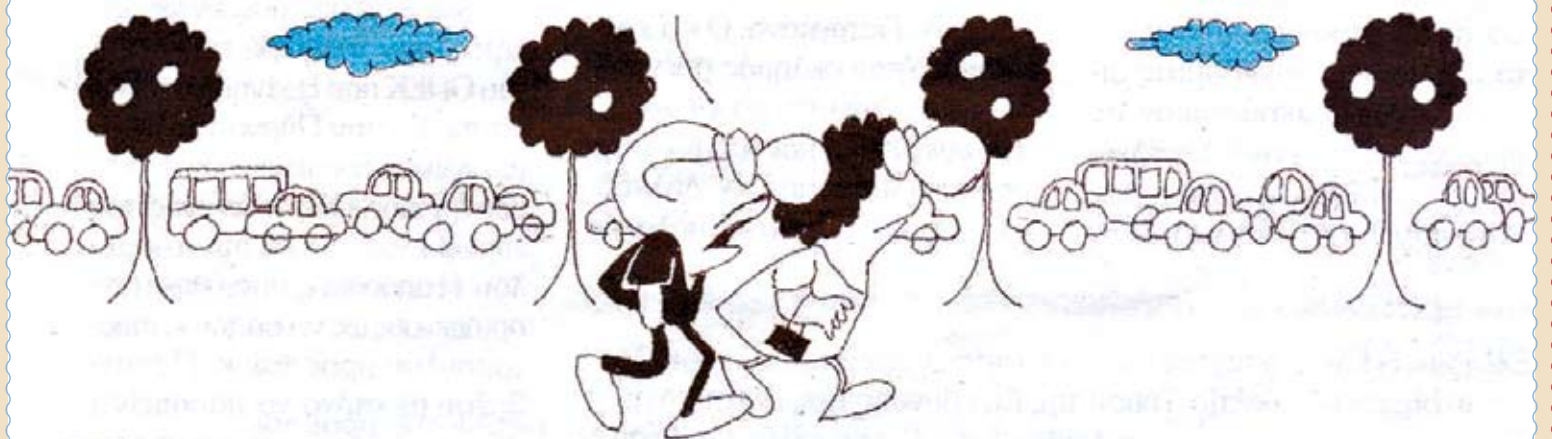
Press@danagennisi.gr

σοφία λογία

✕ *Πολλοί άνθρωποι μπορούν να γίνουν βουλευτές χωρίς να χάσουν την ασημαντότητά τους*

Μπέβερλι Μπάξτερ

ΤΕΛΙΚΑ Ο ΜΟΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΠΟΥ ΜΠΗΚΕ
ΦΥΛΑΚΗ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΙΚΟΣΑΕΤΙΑ... ΕΙΝΑΙ Η ΕΡΩΜΕΝΗ
ΤΟΥ ΖΑΧΟΠΟΥΛΟΥ...

Του Κυρ από το Βήμα

Η δυστοκία της νέας γενιάς

Ζούμε σε μία εκμαυλισμένη κοινωνία. Και αν η αναφορά μας επικεντρώνεται στους νέους, αυτό δεν σημαίνει πως τα βέλη μας στρέφονται επάνω τους. Κάθε άλλο η συμπεριφορά των νέων ανθρώπων, όσον αφορά τα ήθη τους, τους στόχους τους, τις σχέσεις τους, τα πρότυπα τους, την γλώσσα τους, δεν είναι παρά το σύμπτωμα μιας γενικότερης κοινωνικής παθογένειας που ξεκινά από τη σύγχρονη ελληνική οικογένεια και φθάνει να καλύπτει όλους τους θεσμούς της οργανωμένης (;) κοινωνίας μας. Πολιτική, κουλτούρα, εκκλησία, σχολείο, εργασία.

Ο υπογραφόμενος δεν έχει την παραμικρή αφέλεια να πιστεύει πως μπορεί να εξηγήσει, στα πλαίσια ενός άρθρου, τις αιτίες τούτης της αποσύνθεσης. Μία τέτοια προσπάθεια απαιτεί επιστημονική συστηματικότητα, πειραματική θεμελίωση, συγκριτική έρευνα και άλλων εποκών, και μια εξειδικευμένη κοινωνιολογική επεξεργασία ώστε να συναχθούν πορίσματα αμερόληπτης και αντικειμενικής τεκμηρίωσης. Εμείς, απλώς, καταγράφουμε τα εκφυλιστικά συμπτώματα μ' έναν ελεύθερο ηθολογικό διαλογισμό.

Όποιος παρατηρήσει την συμπεριφορά των νέων ανθρώπων στις καθημερινές τους δραστηριότητες (από το Πανεπιστήμιο, τους χώρους διασκέδασης, την καθημερινότητα στην αγορά, στα μέσα μαζικής μεταφοράς, έως τον πρωταγωνιστικό τους ρόλο στις πολτοποιημένες εκπομπές των reality-show) θα διαπιστώσει, ευθύς αμέσως, μια συναισθηματική κλειστότητα, μια ρηχότητα στο επίπεδο έκφρασης, μία ανικανότητα διαψυχικής επικοινωνίας και μία μονήρη ενασχόληση με αντικείμενα πλαστικής χαράς και ευτυχίας (συνεχές παίξιμο με το κινητό, ηχητικός αυτισμός με την μουσική του γουόκμαν, βλέμμα κενό, καρφωμένο σε μία οθόνη δήθεν ανοικτής επικοινωνίας, στο διηπειρωτικό ταξίδι του Internet).

Μία τεχνοκρατική κοινωνία επιπεδοποίησης αποτελεί την ευθύγραμμη κληρονομιά της βιομηχανικής εποχής όπου ο εκλογικευμένος ορθολογισμός αποδείχθηκε πως στηρίζονταν σε ανορθολογικές βάσεις. Προσπαθώντας, ή, οραματιζόμενοι, οι προγενέστεροι, να χτίσουν μια ανοικτή κοινωνία ελεύθερων ανθρώπων κατάφεραν να δημιουργήσουν την κλειστή κοινωνία των ομοιόμορφων τεράτων. Βλέποντας στην τηλεοπτική οθόνη μας νέους ανθρώπους, ουσιαστικά ξεπουλημένους σε αποθρασυμένους επιχειρηματίες, να σχολάζουν τον δυναμισμό τους σε θέματα και συζητήσεις όπου κυρίαρχο στοιχείο είναι η επίδειξη ενός παθολογικού σεξισμού και η ναρκισσική αυταρέσκεια, δεν μπορεί κάποιος να μην θλιβεται όχι μόνο για την ποιότητα αυτών των ανθρωπόμορφων παλαιοκόρτεξ* αλλά κυρίως για την ευθύνη που έχουν οι δύο προηγούμενες γενιές στην διάπλαση της τύχης αυτών των δύσμοιρων πλασμάτων. Δύο γενιές, που αποτελούν και το πολυπληθές τηλεθέαμα κοινό τους

«Ό,τι κατά το πλείστο αποκαλείται πνεύμα των καιρών, δεν είναι, τις περισσότερες φορές, παρά το πνεύμα της αφεντιάς τους»
Goethe

**Του Μιχάλη Ν. Μαυροειδή
Δικηγόρου**

το οποίο και ρίχνει την πέτραν του αναθέματος επάνω τους, ωσάν αυτοί να μην έχουν ευθύνη...

Ο,τιδήποτε προήγαγε τον άνθρωπο στον αγώνα του για την ιθάρσωση της φύσης και τον περιορισμό της βούλησης μιας τυφλής τύχης ήταν η πίστη στον εαυτό του, στο έλλογο «εγώ» της ανθρώπινης προσωπικότητας του. «Ο άνθρωπος - είπε κάποτε ο Φίχτε, σ' έναν απ' τους περίφημους λόγους του -, αποκτά προσωπικότητα από τη στιγμή που θα πει: "ΕΓΩ"». Αυτή η πίστη στο «είναι» του αποτέλεσε την κινητήρια δύναμη για την υπερνίκηση της ανάγκης, για την απόκτηση της υλικής ευημερίας και ευδαιμονίας του.

Και όμως, σήμερα οι νέοι άνθρωποι δεν γνωρίζουν το «είναι», αλλά μόνο το «έχειν». Είναι άξιο γι' αυτούς κάθε τι που δεν θα τους υποβιβάζει στα μάτια των άλλων. Δεν φταίνε, έτσι μεγάλωσαν. Και από 'κει ξεκινά η δυστοκία. Εάν μέσα σε μία νύχτα, και ανεξαρτήτως του μέσου προσπορισμού, βρεθούν στην επιφάνεια του άνετου τρόπου ζωής, γίνουν κάτοχοι πανάκριβων - πλην αναλώσιμων - προϊόντων, έχει εκπληρωθεί ο προορισμός τους στη ζωή.

Κάποτε οι άνθρωποι ποθούσαν να κατακτήσουν αγαθά τα οποία παισιώνονταν από ιδανικά και ηθική τοποθέτηση, και εντάσσονταν σε μία αξιολογική κλίμακα ιεραρχημένων αρχών της ζωής. Και αυτός ο πόθος απόκτησης, που στηρίζονταν στην μη παράκαμψη θεμελιωδών ηθικών κανόνων, ήταν και το εφελτήριο της επιτυχίας, το ενισχυτικό του συναισθήματος της δημιουργίας. Πνεύμα, συναίσθημα και ηθική συνεργάζονταν αγαστά.

Σήμερα από τους νέους λείπει η ηθική

συγκρότηση, και δεν είναι τυχαίο! Σε μία κοινωνία εικονικών και καλωδιακών συνδέσεων, μηχανικής αντίληψης και πρακτικής σύλληψης καταφέραμε να συμπεριφερόμαστε όπως τα παράγωγα μας - οι μηχανές. Πλην όμως, τουλάχιστον ακόμη, η φαντασία και το συναίσθημα δεν έχουν πλήρως αποστεγνωθεί. Υπάρχουν παραγκωνισμένα και απωθημένα στους νέους. Το συναίσθημα δεν λειτουργεί και τους στόχους στη ζωή τους θέτει αυτό. Γι' αυτό, ό,τι κι αν κάνουν οι νέοι μας παρατηρώντας τους κάποιος διαπιστώνει μία παγερότητα στο βλέμμα τους. Δεν κοιτάνε μπροστά, δεν είναι καρφωμένοι σ' ένα στόχο τον οποίο θα προσπαθήσουν να κατακτήσουν. Ατενίζουν σάμπως στο διαστημικό άπειρο, προσπαθούν ν' ανιχνεύσουν το χάος! Γιατί στην στροφή - και χωρίς να έχω κάποια διάθεση σύγχρονης Κασσάνδρας - αυτό που τους περιμένει είναι, πράγματι, το χάος. Όταν όλα νομίζονται τόσο εύκολα, όταν όλα έχουν εμπορευματοποιηθεί, όταν όλες οι ανθρώπινες λειτουργίες έχουν αυτοματιστεί, δεν θα μπορέσει, σ' ένα ξαφνικό γύρισμα της τύχης, ο σημερινός νέος να βρει τη δύναμη της αντοχής στην ανθρώπινη δοκιμασία... Και δεν θα μπορέσει, διότι δεν έχει υποστεί την αναγκαία ψυχολογική διαδικασία της ματαιώσης της επιθυμίας του. Έχει μεγαλώσει σε μία κοινωνία τεχνητής παντοδυναμίας και νομιζόμενης, επάπειρον διαρκούσης, ευτυχίας, όπου κάθε συζήτηση πάνω στην διαλεκτική αντίθεση της ζωής, στην αποδοχή της αποτυχίας και του θανάτου, πρόσκαιρου ή και ολικού, καθίσταται, απλώς, ακατανόητη...

Εάν λοιπόν θελήσουμε ν' αποστασιοποιηθούμε για λίγο από την πνιγηρή καθημερινότητά μας και συλλογιστούμε τις αληθινές της διαστάσεις και την συγκεκριμένη επίπεδη πραγματικότητα, όπως εκφράζεται στους σημερινούς νέους, αλλά και όπως θα εμφανιστεί και στους επόμενους, που οι σύγχρονοι μεταφέρουν στα σπλάχνα τους, πρέπει, εάν πραγματικά ενδιαφερόμαστε για το μέλλον του ανθρώπινου γένους, ν' ανησυχήσουμε δραματικά. Πρέπει να δούμε πως πίσω από τις φαναρολόγες διακηρύξεις των πολιτικών νάνων που μας εκπροσωπούν - και που στην πραγματικότητα αποτελούν την μεγενθυμένη έκφραση του δυσαρμονικού μας εαυτού -, περί παγκόσμιας διακυβέρνησης, ανοικτής κοινωνίας ίσων ευκαιριών, ελαχιστοποίησης των δυσκολιών της ζωής και εκλογίκευσης της γνώσης, κρύβεται η εμφάνιση μιας αυριανής κοινωνίας εξαρτημένων ανθρώπων, εξανδραποδισμένων δούλων, ετερόνομα διαβουκολευμένων από επιτήδειους αγύρτες της ανθρώπινης ευτυχίας, εμπόρους στην πραγματικότητα της δυστυχίας, όπου σαηνεύοντας - ως σύγχρονες Κίρκες - τους πολτοποιημένους πολίτες με αναισθητικά πλαστικής και εικονικής ηδονοθηρίας, θα δημιουργούν ανδράποδα υπερήφανα για τον εξανδραποδισμό τους και εντελώς αποστραγγισμένα από τον συναισθηματισμό τους.

Μύνημα

Σύγχρονες ρήσεις της νεολαίας

«Βγαίνουμε από το μαγαζί στις οχτώ και βλέπουμε τον ήλιο, τον κόσμο να πηγαίνει για δουλειά και αναρωτιόμαστε "πού πάνε όλοι αυτοί; Γιατί δουλεύουνε κι εμείς πάμε σπίτι;»

Η αντιμετώπιση της φτώχειας στο πλαίσιο του κοινωνικού κράτους δικαίου

T

ο πρόβλημα της φτώχειας είναι κατ' εξοχήν οικονομικό και πολιτικό. Είναι όμως – δευτερευόντως – και νομικό διότι οι συνιστώσες της φτώχειας (όπως η μείωση του εισοδήματος, η ανεργία, η ακρίβεια, η μείωση των κοινωνικών παροχών για κοινωνική ασφάλιση, για υγεία, για κοινωνική

πρόνοια και στέγαση, για προστασία της οικογένειας, του γάμου, της μητρότητας κλπ. Έχουν και

την νομική τους διάσταση. Με αυτή την πλευρά της φτώχειας θέλουμε να ασχοληθούμε.

I. Η αρχή του «κοινωνικού κράτους δικαίου» δεν είναι έννοια αυτονόητη. Αποτελεί σύνθεση δύο διαφορετικών αρχών: της αρχής του «κοινωνικού κράτους» και της αρχής του «κράτους δικαίου». Κάθε μια από τις αρχές αυτές έχει διανύσει την δική της συνταγματική ιστορία, ώσπου καταλήξουν στην ενιαία (σύνθετη) έννοια του «κοινωνικού κράτους δικαίου»

Το «κράτος δικαίου» διεδέχθη ιστορικά το «αστυνομικό κράτος». Στο τελευταίο πηγή της κρατικής εξουσίας ήταν η απεριόριστη βούληση του μονάρχη. Στο «κράτος δικαίου» πηγή της εξουσίας είναι ο νόμος, γι' αυτό και το «κράτος δικαίου» ονομάσθηκε αρχικά «κράτος του νόμου». Ο νόμος διασφαλίζει τις τυπικές (διαδικαστικές) προϋποθέσεις λειτουργίας του δημοκρατικού κράτους δικαίου, που είναι:

- α)** η διάκριση των εξουσιών (νομοθετική, εκτελεστική, δικαστική, άρθρο 26 Συντ.)
- β)** η αρχή της λαϊκής κυριαρχίας (άρθρο 1 Συντάγματος)
- γ)** η υποταγή της διοικήσεως και του δικαστή στο νόμο (άρθρο 93 επ. Συντ.)
- δ)** η αναγνώριση ατομικών δικαιωμάτων (άρθρο 4 Συντ.)

Το κράτος δικαίου με την έννοια αυτή διασφαλίζει την τυπικά έγκυρη άσκηση της κρατικής εξουσίας δηλ. την τυπική νομιμότητα και την τήρηση των διαδικασιών, γι' αυτό και ονομάσθηκε «τυπικό κράτος δικαίου». Το κράτος αυτό ενσωματώνει την παράδοση του φιλελευθερισμού, δηλ. τυποποιεί τις οικονομικές δομές του, κατοχυρώνει την επαγγελματική ελευθερία και την ιδιωτική ιδιοκτησία και τα συνυφασμένα με αυτά ατομικά δικαιώματα. Αλλά η κρίση, η ανεπάρκεια και οι συνέπειες του φιλελευθερισμού οδήγησαν στην μετάβαση από το «τυπικό κράτος» στο «ουσιαστικό κράτος δικαίου», που αναφέρεται όχι στην «τυπική» αλλά στην «ουσιαστική δικαιοσύνη». Γνώρισμα του «ουσιαστικού κράτους δικαίου» είναι η αναγνώριση όχι πλέον μόνον ατομικών αλλά κυρίως κοινωνικών δικαιωμάτων.

II. Υπό τα δεδομένα αυτά, το ερώτημα που μας απασχολεί τίθεται τώρα πιο συγκεκριμένα: Μπορεί μέσα σε αυτό το συνταγματικό πλαίσιο να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα της φτώχειας; Το ερώτημα πρέπει να συζητηθεί πρώτα από τη σκοπιά του κοινωνικού κράτους και κατόπιν από την σκοπιά του κράτους δικαίου.

Από την σκοπιά του κοινωνικού κράτους το πρόβλημα της φτώχειας αντιμετωπίζεται εκ πρώτης όψεως ικανοποιητικά μέσω των κοινωνικών δικαιωμάτων, τα οποία το Σύνταγμα μας αναγνωρίζει ως ειδικότερες εκφάνσεις της κοινοκρατικής αρχής. Ποια είναι τα δικαιώματα αυτά; Το σημαντικότερο κοινωνικό δικαίωμα, που χαρακτηρίζεται ως το «δικαίωμα –μήτρα όλων των άλλων κοινωνικών δικαιωμάτων», είναι το δικαίωμα για εργασία. Σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 1 Συντ, «η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος, που μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης όλων των πολιτών και για την ηθική εξύψωση του εργαζόμενου αγροτικού και αστικού πληθυσμού. Όλοι οι εργαζόμενοι, ανεξάρτητα από φύλο ή άλλη διάκριση, έχουν δικαίωμα ίσης αμοιβής για παρεχόμενη εργασία ίσης αξίας». Το δικαίωμα εργασία έχει ευρύ περιεχόμενο και περιλαμβάνει επί μέρους πτυχές, στις οποίες δεν μπορούμε να υπεισέλθουμε. Ένα άλλο βασικό κοινωνικό δικαίωμα είναι το δικαίωμα για κοινωνική ασφάλιση (βασικό λόγω της κεντρικής σημασίας της ασφαλίσεως στο πλαίσιο του συστήματος κοινωνικής προστασίας). Σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 5 Συντ., «το κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, όπως ο νόμος ορίζει». Η κοινωνική ασφάλιση συνίσταται στην προστασία των ατόμων και των οικογενειών τους από την επέλευση των κοινωνικών κινδύνων που αφορούν την απώλεια του εισοδήματος ή διατροφής και σχετίζονται με έκτακτα (ιδίως νοσήλεια), όπως είναι η ασθένεια τα οικογενειακά βάρη, η αναπηρία, το γήρας, ο θάνατος του προστάτη της οικογένειας και η ανεργία. Η κοινωνική ασφάλιση καλύπτει όχι μόνο τους εργαζομένους που βρίσκονται σε σχέση εξαρτημένης εργασίας αλλά και τους υπό ευρεία έννοια εργαζομένους, δηλ. την μη εξαρτημένη εργασία, τους ελεύθερους επαγγελματίες και την αγροτική εργασία. Κοινωνικό δικαίωμα είναι και το δικαίωμα στην υγεία (άρθρο 21 παρ. 3 Συντ. : «το κράτος μεριμνά για την υγεία των πολιτών και παίρνει ειδικά μέτρα για την προστασία της νεότητας, του γήρατος, της αναπηρίας και για την περίθαλψη των απόρων»). Κοινωνικό είναι και το δικαίωμα για κοινωνική πρόνοια σε διάφορες κατηγορίες του πληθυσμού (πολύτεκνες οικογένειες, θύματα πολέμου, ανιάτως πάσχοντες, αναπήρους κ.λ.π., άρθρο 21 παρ. 2 και 6) και για στέγαση (άρθρο 21 παρ. 4 Συντ.). Σημαντικότερο είναι και το κοινωνικό δικαίωμα που προβλέπει το άρθρο 21 παρ. Συντ.: «Η οικογένεια, ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία, τελούν υπό την προστασία του κράτους». Αυτά τα σημαντικότερα κοινωνικά δικαιώματα που αναγνωρίζει το Σύνταγμα μας.

Υπό τις συνθήκες αυτές το πρόβλημα της φτώχειας είναι – όπως είπαμε στην αρχή – μάλλον οικονομικό. Κάποιοι οικονομολόγοι συνιστούν μεγαλύτερη οικονομική ανάπτυξη, γιατί αυτή – λένε – θα λύσει το πρόβλημα της φτώχειας. Όμως άλλοι

αποκρούουν την λογική της Ανάπτυξης. Πρέπει να πιστεύσουμε μάλλον τους δεύτερους, αν υπολογίσουμε τον γενικότερο κανόνα που επαληθεύεται σε όλους τους έμβιους οργανισμούς: υπάρχουν όρια στην μεγέθυνση. Αν ο,τιδήποτε αναπτυχθεί πέρα από αυτά τα όρια, παρακμάζει, τείνει να καταργήσει τον εαυτό του. Και η ανάπτυξη έχει όρια, δηλ. κόστος. Ο Βορράς παραπαίει μέσα στα αδιέξοδα: τα ναρκωτικά, τους άνεργους, το έγκλημα μέσα στο υπαρξιακό κενό που δημιουργεί ο υπερτεχνολογικός, υπερκαταναλωτικός, χαστικός κόσμος. Και ο Νότος ζει μέσα στα όρια της φυσικής επιβιώσεως. Το πρόβλημα από οικονομικό γίνεται έτσι και πολιτικό. Κάποιοι συνιστούν στροφή της οικονομικής πολιτικής από την ποσοτική στην ποιοτική Ανάπτυξη, αλλά δεν εισακούονται. Κάποιοι άλλοι καταφεύγουν στην επιστήμη και θεωρούν ότι τα αναφερόμενα προϊόντα της Βιοτεχνολογίας (γενετικά τροποποιημένα οργανισμοί ή κλωνοποιημένα ζώα) ή της Νανοβιοτεχνολογίας (νανοτροφές) θα καλύψουν προοδευτικά όλες τις ανθρώπινες ανάγκες. Αλλά κανείς δεν ξέρει αν ο νέος αυτός τρόπος διατροφής θα είναι σωτήριος ή ολέθριος για την ανθρωπότητα.

Το πρόβλημα της φτώχειας – τουλάχιστον στην σημερινή οξυμένη μορφή του δεν υπακούει εύκολα ούτε στην οικονομία ούτε στην πολιτική. Ίσως η θεραπεία, ενός μεγάλου μέρους του φαινομένου εξαρτάται από εμάς τους ίδιους: Να μην ζητάμε φράουλες τον Δεκέμβριο! Να μην τρώμε κρέας δώδεκα φορές την εβδομάδα. Να μην ψάχνουμε τόσο απεγνωσμένα να γεμίσουμε το κενό της ψυχής μας, καταναλώνοντας. Τούτο σημαίνει: Να αποκηρύξουμε τον οικονομισμό ως θεωρία και τον καταναλωτισμό ως πράξη. Να σταματήσουμε την σπατάλη και να περιορίσουμε θεαματικά τις ανάγκες μας. Είμαστε έτοιμοι να το κάνουμε;

Αισθάνομαι άβολα όταν ο πατριωτισμός λοιδορείται...

ΒΑΣΟΣ ΛΥΣΣΑΡΙΔΗΣ

Στην αντιφώνησή του ο τιμώμενος αναφερόμενος στο εθνικό θέμα, μεταξύ άλλων αναρωτήθηκε αν «θα παραμείνουμε απλοί θεατές στην απόπειρα διαγραφής πατρίδων και δικαιωμάτων, στην πλαστογραφία της ιστορίας, στην προσπάθεια παρθενόγνεσης ενός τερατώδους πολυκηδεμονευόμενου συνομοσπονδιακού μορφώματος». Τόνισε ότι «**η απάθεια ή η σωστή ισοδυναμεί με συνηνοχή**» και επισημαίνοντας με έμφαση ότι «**θα επαναλάβω πως αρνούμαι αν διαγράψω την Κερύνεια και τη Λάπηθο** με τα ανεξίτηλα ακνάρια του Κανάρη, γιατί αν το αποδεχθώ **θα έχω ενταφιάσει την αξιοπρέπεια μου**».

«**ΜΟΥ** επιδαφιλεύετε τιμές» είπε ο μεγάλος Έλληνας πατριώτης –«και ειλικρινά αισθάνομαι ευγνωμοσύνη, αλλά είμαι και ανέτοιμος να τις αποδεχθώ γιατί οι καταθλιπτικές καταστάσεις συνεχίζονται, γιατί τ' απδόνια του Σεφέρη δολοφονήθηκαν, γιατί η αρχαία λαλιά βουβάθηκε στη Σαλαμίνα και την Έπεια, γιατί η ελληνική παράδοση δολοφονείται και **αισθάνομαι άβολα όταν ο πατριωτισμός λοιδορείται και η αναφορά στις ρίζες προβάλλεται ως σοβινισμός**».

ΑΡΝΟΥΜΑΙ να αποδεχθώ την πλαστογράφηση μιας πολυχιλιάχρονης ιστορίας, γιατί έτσι θα αυτοπυρπολήσω τις ρίζες μου, αρνούμαι να ρυτιδώσω τις σκέψεις μου και να ανεχθώ τη φήμιση της αρχαίας λαλιάς, να χάσω τη φωνή μου και τη γραφίδα μου. Αν αφήσω ορφανό το μήνιμα του Μούσκου και την Έπεια θα με κυνηγούν

Ο Βάσος Λυσσαρίδης τιμήθηκε προ ημερών από τον Δήμο Αθηναίων με το Μετάλλιο Τιμητικής Ευποίας της πόλεως των Αθηνών.

οι Ονήσιλλοι και οι Ρε. Αρνούμεναι να τιθασεύσω την αγωνία μου. Γιατί οι κίνδυνοι ελλοχεύουν. Γιατί τα ΑΝΟΝΟΜΟΡΦΑ σχέδια караδοκούν, ενώ οι συνθήκες

ευνοούν μια νέα διεκδικητική στρατηγική. Γιατί μέσα στα πλαίσια της ευρωπαϊκής οικογένειας και με την Τουρκία υποψήφια για ένταξη χώρα δημιουργούνται προϋποθέσεις για λύση εναρμονισμένη με το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

ΠΡΕΠΕΙ να ανατρέψουμε – είπε – την ανατροπή πολιτικο-ηθικών αξιών. Κανενός τα δικαιώματα δεν επιβουλεύομαστε, αλλά και σε κανένα δεν εκκωρούμε τα δικά μας. Αγωνιζόμαστε για τα δικαιώματα όλων.

Αγαπούμε όλους τους λαούς και σεβόμαστε τον πολιτισμό και την εθνότητα όλων. Είναι υπερβολικό να αξιώνουμε σεβασμό και στον δικό μας; Θα επαναλάβω για πολλοστή φορά πως ανάμεσα στους **αιθεροβάμονες και τους ονειροκτόνους προτιμώ** τους πρώτους που συχνά καταξιώνονται ως αιθεροδαμαστές. Όμως στην Κύπρο των ποιημάτων του Σεφέρη και τη μακαρία γη του Παλαμά δεν είναι να πεθάνει ο σπόρος του Ζήνωνα και του ανώνυμου αγωνιστή του Ρε».

ΕΚΛΕΙΣΣΕ μάλιστα την ομιλία του ο Βάσος Λυσσαρίδης δίνοντας προς όλους μια υπόσχεση: «Δεν θα τερματίσω – είπε- τη δημόσια διαδρομή μου πριν ζωντανός ή νεκρός, ως αγγελιοφόρος του Κυπριακού Ελληνισμού, μεταφέρω το μήνυμα πως στην Κύπρο τυχόν γονατισμένων ταγών και του αγονάστου λαού, στην Κύπρο των σταυρωμένων ονείρων και των ζωντανών απαχνοισμένων, ο εφιάλτης τερματίστηκε. Τότε θα δικαιούμαι να μου καρφώσουν το τιμητικό μετάλλιο στο σκελετωμένο στήθος».

Τρακατρούκα η Διακομματική

- Η διαφθορά θεσμών και προσώπων σαρώνει.
- Η ακρίβεια γονατίζει το λαό.
- Η κυβερνητική απραξία και αδράνεια τελματώνουν τα πάντα.

Η πνιγνή αυτή ατμόσφαιρα δημιουργεί το εύλογο ερώτημα σχετικό με τον Πρωθυπουργό.

Μήπως είναι «τυφλός τα τ'ώτα τον τε νούν τα τ'όμματ'εί»;

Μήπως δηλαδή ούτε ακούει, ούτε καταλαβαίνει, ούτε βλέπει και «απλώς προεδρεύει...»;

Τίποτε από αυτά δεν συμβαίνει. Ο Κ.Καραμανλής και ακούει και καταλαβαίνει και βλέπει, όπως και οι προηγούμενοί του πρωθυπουργού. Κανένας τους δεν ήταν βλάκας. Ευφυσείς ήσαν όλοι τους. Εμάς θεωρούν βλάκες και προσπαθούν με τρακατρούκες – σκλαπατζίκια – λέμε στην Κρήτη να λύσουν δήθεν τα οξυτάτα προβλήματα, που το σύστημα και η πολιτική τους έχει προκαλέσει.

Έτσι και τώρα. Ο Πρωθυπουργός, **α ν τ ι ν α ε ί χ ε α ν τ ι δ ρ ά σ ε ι** αστραπαίως στις ομολογίες – αποκαλύψεις στελεχών της Siemens για μίζες 100.000.000 ευρώ προς Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ, θυμήθηκε, μετά από δύο χρόνια περίπου, να ζητήσει «τη σύσταση Διακομματικής Επιτροπής, για να εξετά-

Του Μανώλη Μηλιάρη, Προέδρου της Χριστιανικής Δημοκρατίας

σει τα ζητήματα, που αφορούν την εσωτερική λειτουργία των κομμάτων και συγκεκριμένα τη διαφάνεια των λειτουργικών και εκλογικών τους δαπανών...».

Επιτροπή για την από εδώ και πέρα διαφάνεια στα οικονομικά των κομμάτων! Για τη μέχρι τώρα όμως αδιαφάνεια και τη μιζαδόρικη πολιτεία τους, δεν είπε τίποτα ο Πρωθυπουργός, κατά το γνωστό «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε!»

Ο Κ.Καραμανλής γνωρίζει πολύ καλά ότι το πρόβλημα της συναλλαγής μεταξύ πολιτικής και οικονομικής εξουσίας είναι δομικό στοιχείο του κοινωνικού συστήματος. Γι' αυτό και δεν απαντάται μόνο στην Ελλάδα. Εδώ βέβαια, έχει πάρει γ ι γ α ν τ ι α ί ε ς διαστάσεις. Είμαστε, ως χώρα, πρώτη στη διαφθορά μεταξύ των χωρών – μελών της Ε.Ε. Το μεγάλο Κεφάλαιο, πολυεθνικό και ντόπιο, χρησιμοποιεί τα κόμματα εξουσίας και τα πρωτοπαλικάρα τους ως όργανά του.

Αν κάνουν καλά τη δουλειά τους, τους ακριβοπληρώνει. Αν βρεθούν πολιτικοί τίμιοι, αυτοί «βαφτίζονται» από τους διεφθαρμένους, αλλά πολλές φορές και από το κοινωνικό τους περιβάλλον, ως βλάκες και περιθωριοποιούνται!

Αυτή είναι η πραγματικότητα που βοά. Η διαφθορά, η διασπίθιση του δημοσίου χρήματος και η σήψη δεν αντιμετωπίζονται με Επιτροπές, παρά μόνο με νυστέρι.

Από τη σοφία του Πλούταρχου

✕ «*Το προς πάσαν αδολίαν ευλαβές επεικώς μεν ήθους και απαλού, μέγεθος δ' ουκ έχοντος*»

✕ *Το να ανησυχεί κανείς μήπως τον κακολογήσουν, δείχνει άνθρωπο ευγενικό και διαρκώς ευαίσθητο μεν, αλλά χωρίς μεγαλοσύνη.*

*

✕ *Η γαρ εν οίς έξεσιν αποχή των ηδονών άσκησις εστί τη ψυχή προς ά κεκώλυται.*

✕ *Η αποχή από ηδονές που είναι θεμιτές συνιστά άσκηση της ψυχής για αποχή από τις αθέμιτες.*

*

✕ *Τας δ' άλλας αιχμαλώτους ορών ο Αλέξανδρος κάλλι και μεγέθει διαφερούσας, έλεγε παίζων ως εισίν αληθδόνες ομμάτων αι Περσίδες, άντεπιδεικνύμενος δε προς την ιδέαν την εκείνων το της ιδίας εγκρατείας και σωφροσύνης κάλλος, ώσπερ ασύχους εικόνας αγαλμάτων παρέπεμπεν.*

✕ *Παρατηρώντας ο Αλέξανδρος τις αιχμάλωτες γυναίκες των Περσών πόσο ξεχώριζαν με το παράστημα και την ομορφιά τους έλεγε χαριτολογώντας ότι οι περσίδες του πληγώνουν τα μάπα. Ο ίδιος όμως αντιπαραθέτοντας στην ομορφιά τους το κάλλος της δικής του εγκρατείας κα αυτοκυριαρχίας, τις προσπέρασε σαν να ήταν άψυχες μορφές αγαλμάτων.*

*

✕ *Φίλει ως μισήσων και μίσει ως φιλήσων Βίας ο Πριννεύς*

✕ *Αγάπα ωσάν να πρόκειται να μισήσεις και να μισήσεις ωσάν να πρόκειται να αγαπήσεις.*

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μιχάλης Μαυροειδής.

Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις ΩΚΕΑΝΙΔΑ το εξαιρετικό βιβλίο της Κολομβιανής πολιτικού Ίνγκριντ Μπετανκούρ "Γράμματα στη μαμά". Μέσα απ' τις σελίδες του αναδύεται μια άλλη προσωπικότητα απ' αυτή που γνωρίσαμε ως πολιτικό. Μια παλλόμενη ανθρωπιά, μια βαθύτατη εσωτερική πίστη στον άνθρωπο και στον Θεό αναδύεται μεσ' από τις σελίδες του βιβλίου. Όλα αυτά μεταφέρονται στον αναγνώστη ακούραστα διότι αβίαστα κοινωνεί μέσα μας την βιωματική εμπειρία της Χριστιανικής αγάπης, η οποία συνέχει την ύπαρξή της.

Η Μπετανκούρ ομιλεί στην εξορία με τον εαυτό της, σ' έναν βαθύτατο συναισθηματικό διάλογο και αποτέλεσμα αυτής της επικοινωνίας είναι η εξακίνωση μιας τρυφερότητας με τους αναγνώστες της. Σύγγραμμα απλό, μεστό νοημάτων, διδακτικό, ανυψώνει την συγγραφέα ως μητέρα, κόρη, και σύζυγο και δίδει την πραγματική διάσταση της κορυφαίας αυτής αγωνίστριας και επαναστάτριας πολιτικού. Εκείνο που εντυπωσιάζει είναι η βαθειά ενδοσκόπησή της και η μεταφυσική πίστη της. Η Μπετανκούρ "μετάλαβε την μοναξιά και την παιδεύει η αγάπη της για τους ανθρώπους", για να δανειστώ το στίχο της Ζωής Καρέλη. Αξίζει να διαβαστεί απ' όλους...

Απόσπασμα από το παραπάνω βιβλίο

"Όλα είναι δύσκολα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Είναι πολύ σημαντικό ν' αφιερώσω αυτές τις αράδες σ' εκείνους που είναι ο αέρας που αναπνέω, η ζωή μου. Σ' εκείνους που με βοηθάνε να κρατάω το κεφάλι έξω απ' το νερό, που δεν μ' αφήνουν να κυλήσω στη λήθη, στο τίποτα και στην απελπισία. Σ' εσένα, στα παιδιά μου, στην Αστρίκα και τα μικρά της, στον Φαμπ, στη θεία Νάνσι και στον Χουανκί. Στα τρία παιδιά μου, τον Σεμπαστιάν, τη Μελά και τον Λολί, δώσε πρώτ' απ' όλα την ευλογία μου, να τα συνοδεύει σε κάθε τους βήμα. Κάθε μέρα ζητάω από το Θεό, τον Ιησού και την Παναγία να τα προστατεύει. Τα εμπιστεύομαι στα χέρια του Θεού, ώστε η πίστη να τα συνοδεύει πάντα και να μην απομακρυνθούν ποτέ από κοντά Του. Πες τους ότι ήταν πάντα για μένα μια πηγή χαράς μέσα σ' αυτή την τόσο σκληρή αιχμαλωσία μου. Εδώ, τα πάντα έχουν δύο όψεις, η χαρά μπερδεύεται με τον πόνο, η ευτυχία είναι μελαγχολική, η αγάπη γιατρεύει και ταυτόχρονα ανοίγει καινούργιες πληγές όταν θυμάσαι, ζεις και πεθαίνεις ξανά."

Κυκλοφορεί σε δεύτερη έκδοση από τις εκδόσεις Ερωδιός το βιβλίο του συγγραφέα Γ. Μάνου «Χρόνια Δίσεκτα και Μήνες Οργισμένοι». Πρόκειται για ένα εξαιρετικό πόνημα που μεταφέρει στις σελίδες του το πνεύμα μιας εποχής που κάθηκε μεν, αλλά παραμένει ζωντανή σε ενεστώτα χρόνο διαρκείας στις μνήμες των ανθρώπων που βίωσαν μέσα από ακούσματα των παππούδων τους, την τραγική δοκιμασία της πίκρας του ξεριζωμού από τις πατρογονικές εστίες και την προσφυγιά. Μεταφερμένοι στην πατρώα γη και οπλισμένοι με την δύναμη που χαρίζει η ευλογημένη δύναμη του πόνου, όχι μόνο επιβίωσαν αλλά ενσωματώθηκαν στην νέα γη και διέπρεψαν σε όλους τους τομείς της κοινωνικο-οικονομικής ζωής του τόπου. Αξίζει να διαβαστεί από κάθε Έλληνα που γνωρίζει ότι για να πας μπροστά χρειάζεται να κρατηθούν γερά μέσα μας οι ρίζες της παράδοσής μας.

Αλληλογραφία

✕ Κα Ανδρομάχη Διαμαντοπούλου –Φιλιππίδου, Θάσος

Σας ευχαριστούμε και για τα νέα ποιήματά σας. Παραθέτουμε απόσπασμα από το αφιερωμένο στον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο

Παμμακάριστε ιερουργέ

Σε έβλεπα να συμβουλευείς, να γελάς την αγκαλιά σου και με τα δύο χέρια ορθάνοικτη να ανοίγεις μέσα να μας κωράς, όλους Εμάς Την άφηση να δίνεις...

Στους σταυρωτές.....που'ταν πολλοί

✕ κ. Νίκο Σοφιανίδη, Σέρρες

Μας συγκινείτε με τα γεμάτα παλμό, ελληνικότητα και Ορθοδοξία κείμενά σας.

Όσα γράφετε για την ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ και τον Πρόεδρο μας προσθέτουν ακόμη μεγαλύτερες ευθύνες. Συνεχίζουμε όρθιοι και απροσκύνητοι. Υπολογίζουμε στην αγωνιστικότητά σας.

ΠΑΜΕ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΟΤΙ ΜΟΝΟΣ ΕΞΘΥΜΑΝΕΙ ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΙΟ
...Ο ΜΟΝΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ΠΙΑΙ ΦΥΛΑΚΗ...ΘΑ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ...
ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΧΩ ΝΑ ΠΑΗΡΩΣΩ ΤΗ ΔΟΣΗ ΤΩΝ ΨΥΓΕΙΩΝ...

Η διαλεκτική των αξιών σήμερα

της Καλλιτσας Γιαννοπούλου - Τσιάκα

Επιτ. Διευθύντρια Πανεπιστημίου Αθηνών
Ιστορικού - Φιλολόγου - Ποιήτριας
Καποδιστρίου 12, Πεύκη 151 21 -
Τηλ. 6942422342

Στις μέρες μας που οι αξίες έχουν ισοπεδωθεί ο νεοέλληνας αγωνίζεται απεγνωσμένα. Από τη μια πλευρά φροντίζει δυναμικά να παρουσιάσει, να τονίσει και να εφαρμόσει τις αιώνιες και ακατάλυτες αλήθειες της δημοκρατίας εκείνης που γεννήθηκε και μεγαλούργησε στον τόπο μας και να βιώσει το συνεχόμενο σε αυτή ελληνοχριστιανικό πολιτισμό, και από την άλλη, οι διεθνείς αρνητικές συγκυρίες, ο αφυκολόγητος χειρισμός μεγάλων εθνικών μας θεμάτων και το αβάσταχτο βάρος της σχεδόν ξεχασμένης ελληνικής παράδοσης, και πολλά άλλα, δεν μας επιτρέπουν να αντικρίσουμε υπεύθυνα και σοβαρά τις αιώνιες αξίες του ελληνισμού και του Χριστιανισμού.

Χρειάζεται επομένως και αναζητήσουμε νέους τρόπους και νέα οράματα που θα μας βγάλουν από το αδιέξοδο και θα μας οδηγήσουν δημιουργικά στη νέα χιλιετία που μπήκαμε. Εξάλλου οι τελευταίες κοσμοϊστορικές ανακατατάξεις στην Ανατολική Ευρώπη και τα Βαλκάνια και οι ωμές ανθρωποκτόνες επεμβάσεις στη Γιουγκοσλαβία από ανθρώπους χωρίς πίστη και ιδανικά, χωρίς θεό και ισχυρά

πρότυπα και χωρίς δημοκρατικές αρχές και εντροπή, πείθουν και τους πλέον ανεπίδεκτους μαθήσεως ότι εκείνοι που μέχρι χτες επηγγέλοντο τα ιδεώδη της δημοκρατίας και των αρχών του Ευαγγελίου, οι ίδιοι σήμερα μετεβλήθησαν σε φοβερούς δημίους λαών και εθνών, αναίτια και χωρίς σοβαρούς λόγους και αιτιάσεις.

Ύστερα δεν πρέπει να λησμονούμε ότι η ανθρωπινή κοινωνία, μικρή ή μεγάλη, είναι ανθρωπινή και περνά κρίση, τη κρίση των αξιών, την πολιτική κρίση και την κρίση την πολιτιστική και του πολιτισμένων ανθρώπων έχει τη θέση του στον ελληνικό πολιτισμό που η κλασική Ελλάδα γονιμοποίησε στη σύγχρονη Ευρώπη. Είναι λοιπόν δημιούργημα των Ελλήνων και δεν υπάρχει όπως φαίνεται δυνατότητα δημιουργίας άλλου πολιτισμού παρά μόνο στα ίχνη εκείνου.

Η αναγνώριση μόνο του παρόντος και η προσήλωσή σε αυτό αποτελεί μονόπλευρη και μονοδι-

άστατη αντιμετώπιση της ζωής την οποία καθιστά μετέωρη. Η ιστορία όπως και ο χώρος είναι τρισδιάστατη. Παρελθόν, παρόν και μέλλον. Αν περιφρονήσουμε το παρελθόν και αγνοήσουμε το μέλλον γκρεμίζουμε τα θεμέλια της οργανωμένης κοινωνίας. Η εθνική μας παράδοση είναι δώρο του παρελθόντος και είναι τόσο απαραίτητη για τη συγκρότηση του παρόντος όσο απαραίτητο είναι το χτες για την ύπαρξη του σήμερα.

Επομένως αν για όλους τους ανθρώπους είναι ανάγκη να στρέφουν την προσοχή τους στη δική τους παράδοση, για μας τους Έλληνες είναι χρέος. Δεν πιστεύω ότι εμείς μπορούμε να συναγωνιστούμε τις πλούσιες και μεγάλες χώρες του κόσμου στην τεχνολογική τους ανάπτυξη. Πιστεύω όμως ότι μπορούμε να τις ξεπεράσουμε στην καλλιέργεια του πνεύματος. Και έχουμε χρέος να αγωνιστούμε στη μεγάλη αυτή μάχη γιατί έτσι θα είμαστε πιστοί στην εθνική μας παράδοση. Υπηρετούντες το Ελληνικό πνεύμα συμβάλλουμε στη συντήρηση του ανεπανάληπτου ελληνοχριστιανικού πολιτισμού και παρέχουμε στο έθνος μας τα μέσα για αυτοσυνειδησία και ανάδειξη στο στίβο του διεθνούς ανταγωνισμού.

Κάλυμνος

Βράχοι που υψώνονται παντού
Τείχη υψηλά και απόρθητα
Περήφανα, σαν την Ελληνική ψυχή
Θάλασσα Που απλώνεται παντού
Βαθειά και απέραντη
Κρυστάλλινη και αμόλυπτη
Σαν την Ελληνική ψυχή

Και ο ουρανός ο ιερός
ο διάφανος, γεμάτος φως
Να ευλογεί από υψηλά
Τα κείλη του ανέμου
Που ασίγαστα ψάλλουν γλυκά
Από τα χρόνια τα παλαιά
Τραγούδια για την λευτεριά
Που ο αντίλαλος απ' τις σπηλιές
Φέρνει σε απέναντι ακτές
Σκορπίζοντας μες τις ψυχές
Χαρά και ελπίδες

Και το νησί ολόχρυσο
Στου ήλιου τις ακτίνες
Καράβι ακαταμάχητο
Μάννα γενναία Δωρική
Τρυγά την Θάλασσα βαθειά
Και ανθοφορεί σ' όλη τη γη
Νέες πατρίδες

Σταύρος Ι. Μπαλογιάννης
Ιούλιος 2008

Από τον Μάρκο Αυρήλιο: “Τα εις εαυτόν”

«Συλλογίσου ακόμη πόσα έχεις περάσει και τι δοκιμασίες άντεξες..... συλλογίσου πόσα όμορφα πράγματα είδες, τι ηδονές και τι πόνους περιφρόνησες, πόσες ευκαιρίες να δοξαστείς δεν γύρισες ούτε να τις κοιτάξεις, απέναντι σε πόσους ακάριστους ανθρώπους φέρθηκαν με καλοσύνη.»

*

«Πάψε πα να συζητάς πως πρέπει να είναι ο καλός άνθρωπος – γίνε καλός!»

*

«Αν δεν πρέπει, μην το κάνεις, αν δεν είναι αλήθεια μην το πεις. Την παρόρμησή σου να τη εξουσιάζεις εσύ.»

Ελληνικές παροιμίες

Εκάκιωσεν ο βάτραχος κι η λίμνη δεν τόξερε.
Είκεν ο τρελλός κουλιάρη κι έτρωγεν ο φρόνιμος
Εκεί που πολυαγαπάς να μην πολυπηγαίνεις.
Εμείς γελούμε δώδεκα και μας τριανταέξι.
Έτρεχε να μη βραχεί κι έπεσε στο ποτάμι.
Γύψ κόρακα εγγυάται.
Ιατρός, μουσικός και τρελλός είν' ο καθένας.
Ο κάβουρας στην τρύπα του μεγάλος ρήγας είναι.
Κάθισε στραβά και κρίνε ίσια.
Κακό μαντρί γεμάτο λύκους.
Κεφάλι που φυλάγ' ο Θεός, ο κόσμος δεν το βλάφτει.
Λύκος λύκον δεν τρώγει.